

§ 7.

Stk. 1. Når forholdene i ganske særlig grad taler derfor, f. eks. hvis den opsparingspligtige kan påvise, at han inden den 1. oktober 1950 har forpligtet sig til præstationer af opsparingsmæssig karakter i et omfang, der virker ekstraordinært tyngende i forhold til indkomstens størrelse, eller at hans indkomst efter udløbet af det til grund for ansættelsen for skatteåret 1951—52 liggende regnskabsår er undergået en meget væsentlig nedgang, kan finansministeren lempe eller eftergive opsparingspligten efter nærværende lov.

Stk. 2. Tilsvarende dispensationsbeføjelse tilkommer finansministeren i tilfælde, hvor den opsparingspligtige kan påvise, at det pålignede opsparingsbeløb skal bruges som nødvendig kapital ved start, omlægning, modernisering eller udvidelse af hans erhvervsvirksomhed, ligesom finansministeren i sådanne tilfælde helt eller delvis kan frigive et til statskassen allerede indbetalt opsparingsbeløb.

§ 8.

I tilfælde, hvor en opsparingspligtig godtgør, at han uden at være familieforsørger i statskattelovens forstand til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, som på grund af alderdom eller svagelighed er ude af stand til selv at forskaffe sig sit underhold, kan finansministeren tillade, at opsparingsbeløbet beregnes efter de for familieforsørgere gældende regler.

§ 9.

Finansministeren fastsætter de til lovens gennemførelse fornødne nærmere bestemmelser og bemyndiges til at afholde de med gennemførelsen forbundne udgifter.

§ 10.

Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til lovforslaget

Ved de i nærværende lovforslag indeholdte bestemmelser foreslås der for skatteåret 1951—52 udskrevet en bunden opsparing for personer. Opsparingspligten påhviler efter forslaget personer, der for det nævnte skatteår er undergivet ubegrænset skattepligt til staten, og som er ansat til en skattepligtig indkomst, der — for familieforsørgere efter fradrag af 2 000 kr. og iøvrigt efter børnefradrag og fradrag for hustrus indtægt ved selvstændig virksomhed — udgør mindst 6 000 kr. Den bundne opsparing, der skal indbetales til statskassen, udskrives efter den i lovforslagets § 2 indeholdte progressive skala. Opsparingsbeløbet afrundes nedad til det nærmeste lavere med 100 delelige kronebeløb, og det mindste opsparingsbeløb udgør 200 kr.

Hvor skattepligten til staten kun gælder for halvdelen af skatteåret 1951—52 udredes opsparingsbeløbet kun med det halve.

Påligningen af den pligtige bundne opsparing foretages af de skattelignende myndigheder, og iøvrigt kommer de for opkrævningen, inddrivelsen og indbetalingen til statskassen af indkomst- og formueskatten gældende regler til anvendelse på opsparingsbeløbene.

Opsparingsbeløbene er foreslået opkrævet i to lige store rater, der forfalder til indbetaling af de opsparingspligtige henholdsvis den 1. november 1951 og den 1. marts 1952 med betalingsfrist til henholdsvis den 3. december 1951 og den 3. april 1952.

Opsparingsbeløbene forrentes fra 1. januar 1953 med 4 pct. p. a. (rentes rente);